

El salt de la Pujolrassa

Rupit i Pruit

Ubicació

Comarca: Osona
Alçada: 848 m.s.n.m

Coordenades:

Latitud: 42.01923
Longitud: 2.48192
UTM Est (X): 457107
UTM Nord (Y): 4652041

Classificació

Número de fitxa 08901 - 191
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Tradició oral
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XIX-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Cultural
Titularitat Pública
Autoria de la fitxa Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: dt., 18/05/2021 - 18:32

Descripció

Llegenda relacionada amb la masia de Pujolràs, situada als peus del castell de l'Envestida, damunt de la cinglera i prop del salt del Gravet. La mestressa de la masia volia fer desaparèixer el seu marit. Anava sovint a l'església de Sant Joan de Fàbregues a pregar al sant que se l'emportés. Un dia, l'escolanet del temple la va escoltar i, amagat darrera del retaule, li contestà "botifarres i ous fregits, fan perdre la vista als marits".

El marit, assabentat dels plans de la seva muller, fingia que s'anava quedant cec fins que un dia li digué a la dona que no valia la pena viure en aquelles condicions i que l'ajudés a morir. Li va demanar que l'empenyés daltabaix del cingle, oferta que ella declinà fingint-li amor etern. Llavors, el marit li va dir que li taparia els ulls amb un mocador i així no veuria com ell queia pel cingle. Marxaren tots dos cap a la cinglera, ell situat al marge i ella darrera seu amb els ulls envenats. Quan la dona el va empenyer amb totes les seves forces, ell es va esmunyir i ella va caure al buit, estavellant-se al fons del penya-segat.

Observacions:

Existeixen algunes variants d'aquesta llegenda, com per exemple que la dona tenia un amant i per això volia desfer-se del marit, o bé que fou el rector de Sant Joan de Fàbregues ni no pas l'escolanet el que aconsellà a la muller. En algunes versions, el marit s'assabenta dels plans de la dona a través d'aquests religiosos i, en d'altres, és una veïna la que alerta al marit (després que la mateixa muller li expliqui a la veïna).

Bibliografia

AIATS, Jaume; ROVIRÓ, Ignasi; ROVIRÓ, Xavier (1984). *El Folklore de Rupit-Pruït. II. Narracions*. Col. L'Entorn, 6. Vic: Eumo Editorial, p. 183-186.

BANÚS I BLANCH, Miquel (2003). *Collsacabra, paisatges i llegendes*. Sant Vicenç de Castellet: Farell, p. 55-56.

ROVIRÓ I ALEMANY, Xavier (2014). *El Camí Real de Vic a Olot. Itineraris i històries*. Col·lecció Popular Llegendes, 30. Sant Vicenç de Castellet: Farell Editors, p. 42-43.

